

131. sz. Egyezmény

a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról, különös tekintettel a fejlődő országokra

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1970. június 3-án ötvennegyedik ülészakára ült össze,

Figyelembe véve a legkisebb bért meghatározó rendszerről szóló 1928. évi Egyezmény, a széles körben ratifikált, az egyenlő díjazásról szóló 1951. évi Egyezmény, valamint a minimális bérek megállapításáról (mezőgazdaság) szóló 1951. évi Egyezmény rendelkezéseit, és

Figyelembe véve, hogy ezek az Egyezmények fontos szerepet játszottak a bérből élők hátrányos helyzetű csoportjainak védelmében, és

Figyelembe véve, hogy megérett az idő egy olyan új okmány elfogadására, amely kiegészíti ezeket az Egyezményeket és amely a bérből élők számára védelmet nyújt a méltatlanul alacsony bérekkel szemben, és amely általános célú alkalmazásán túl különösen a fejlődő országok szükségleteit veszi figyelembe, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásra és az azzal kapcsolatos problémákra vonatkozólag, különös tekintettel a fejlődő országokra, mely kérdés az ülésnapirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1970. június 22-én elfogadja az alábbi Egyezményt, mely „A legkisebb bérek megállapításáról szóló 1970. évi Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden olyan tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezettséget vállal arra, hogy a legkisebb munkabéreknek egy olyan rendszerét alakítja ki, amely a bérből élők mindazon csoportjainak védelmet biztosít, akiknek foglalkoztatási feltételei ezt a védelmet indokoltá teszik.

2. Minden ország illetékes hatósága köteles, az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői szervezeteivel - amennyiben ilyenek léteznek - teljes egyetértésben vagy a velük folytatott alapos konzultációk után, meghatározni a bérből élők azon csoportjait, akiket védelemben kell részesíteni.

3. Minden olyan tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, köteles a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikke alapján esedékes, az Egyezmény alkalmazásáról szóló első jelentésében megjelölni a bérből élők mindazon kategóriáit, akiket a jelen cikk értelmében esetleg nem részesített védelemben, ennek magyarázatát adni, és következő jelentéseiben bemutatni az Egyezmény hatálya alá nem eső csoportok tekintetében fennálló törvényeit és gyakorlatát, valamint hogy milyen mértékben biztosítja vagy szándékozik biztosítani az Egyezmény hatályát ezen csoportok esetében.

2. cikk

1. A legkisebb munkabéreknek törvény erejével kell bírniuk, a legkisebb munkabérek nem csökkenthetők, és alkalmazásuk elmulasztása a felelős személlyel, vagy személyekkel szembeni megfelelő büntető vagy egyéb intézkedéseket von maga után.

2. A jelen cikk 1. bekezdése rendelkezéseinek figyelembe vétele mellett a kollektív alku szabadságát teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

3. cikk

Azon tényezők között, amelyekre a legkisebb munkabérek szintjének megállapításánál, amennyire az a nemzeti gyakorlat és feltételek fényében ez lehetséges és helyénvaló, különösen az alábbiakat kell figyelembe venni -

- (a) a munkavállalók és családjuk szükségleteit, figyelembe véve az ország általános bérszínvonalát, a megélhetési költségeket, a társadalombiztosítási ellátásokat, és más társadalmi csoportok viszonylagos életszínvonalát;
- (b) a gazdasági jellegű tényezőket, beleértve a gazdasági fejlődés által támasztott igényeket, a termelékenység szintet és a foglalkoztatottság magas szintje elérésének és fenntartásának kívánatos voltát.

4. cikk

1. Minden olyan tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, köteles a nemzeti feltételeknek és szükségleteknek megfelelő eljárásokat kialakítani és/vagy fenntartani annak érdekében, hogy a fenti 1. cikk hatálya alá tartozó bérből élők csoportjai részére a legkisebb bérek megállapítását és időszakos kiigazítását lehetővé tegye.

2. Intézkedéseket kell fogantatni annak érdekében, hogy az ilyen eljárások kialakítása, működése és módosítása kapcsán konzultációkat folytassanak az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői szervezeteivel vagy, ezek hiányában, az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselőivel.

3. Ahol az a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárások szempontjából helyénvaló, intézkedéseket kell tenni annak érdekében is, ezek működtetésében közvetlenül részt vegyenek -

- (a) az érdekelt munkaadók és munkavállalók szervezeteinek képviselői vagy, ezek hiányában, az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői, egyenlő félként;
- (b) azok a személyek, akik elismerten alkalmasak az ország általános érdekeinek a képviselésére és akiket az érdekelt munkaadók és munkavállalók képviselői szervezeteivel folytatott konzultációk után neveznek ki, amennyiben ilyen szervezetek léteznek, és amennyiben az ilyen konzultációk a nemzeti törvényekkel és gyakorlattal összeegyeztethetők.

5. cikk

Megfelelő intézkedésekről, egyebek közt más szükséges intézkedésekkel megerősített alkalmas felügyeletről kell gondoskodni a legkisebb munkabérekre vonatkozó valamennyi rendelkezés hatékony alkalmazása biztosításának érdekében.

6. cikk

A jelen Egyezmény nem módosít egyetlen létező Egyezményt sem.

7. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

8. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

9. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezmény első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

10. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára is.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke szerint valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

13. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában-

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 9. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

14. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.